

24 Απριλίου, 1990

[ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,
ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ΣΤΕΛΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 605).

*Γενικές Αρχές Διοικητικού Δίκαιου — Αρχή της Φυσικής Δικαιοσύνης
— Δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης — Υφίσταται κατ' αρχήν
μόνο επί πειθαρχικών ή τιμωρητικών μέτρων.*

*Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Περιστάσεις μη εκτελεστότητας 5
στην κριθείσα περίπτωση της πράξης παύσεως δημοσίου υπαλλή-
λου από τη θέση του Διευθυντή στον Κυπριακό Οργανισμό Προτύ-
πων και Ελέγχου Ποιότητας, η οποία όμως ήταν συναρτημένη άμε-
σα με την οργανική θέση που κατείχε ο υπάλληλος στη Δημόσια
Υπηρεσία και απώλεσε κατόπιν ακυρωτικής δικαστικής απόφασης. 10*

*Ο αιτητής εφεσίβαλε την πρωτόδικη απόφαση που απέρριψε την
προσφυγή του κατά της απόφασης παύσης του, από Διευθυντή του
Κυπριακού Οργανισμού Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας. 15*

*Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, απορρίπτοντας την
έφεση, αποφάσισε ότι:*

*Στη λήψη καθαρά διοικητικών αποφάσεων ή μέτρων δεν υπο-
χρεούται η διοίκηση να ακούσει τον επηρεαζόμενο πριν τη λήψη ή 20
διαμόρφωση της απόφασης. (Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3
C.L.R. 1027).*

*Το Πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι ο τεματισμός των υπη-
ρεσιών του εφεσεύοντα άφησε αμετάβλητη τη θέση και υπόσταση 25*

του στη Δημόσια Υπηρεσία. Ουσιαστικά ο διορισμός του στη θέση του Διευθυντή αποτελούσε πτυχή των καθηκόντων της θέσης του Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας και ο τερματισμός του διορισμού συνακόλουθο της παύσης του (μετά την ακύρωση του διορισμού του) από τη θέση εκείνη. Όπως σωστά υποδεικνύεται με αναφορά στην απόφαση *Makrides and another v. Republic* το Υπουργικό Συμβούλιο δεν έχει αρμοδιότητα για το διορισμό ή προαγωγές στη Δημόσια Υπηρεσία. Το αρμόδιο όργανο είναι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας.

10

Η κατάληξη του Πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η επίδικη απόφαση δεν υπόκειται σε αναθεωρητικό έλεγχο είναι ορθή. Και αν ακόμα παρεχόταν η ευχέρεια για αναθεώρηση της πράξης το αποτέλεσμα δεν θα ήταν διαφορετικό. Μετά την ακύρωση του διορισμού του εφεσείοντα η επίβλεψη της διεύθυνσης και λειτουργίας του Κυπριακού Οργανισμού Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας έπαυσε να αποτελεί μέρος των δημοσιονομικών του καθηκόντων. Η απόφαση για τον τερματισμό των υπηρεσιών του ήταν όχι μόνο λογικά εφικτή αλλά αναπόφευκτη.

20

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25

Zavros v. District Officer of Paphos (1986) 3(A) C.L.R. 44,

Frangoulides and Another v. Public Service Commission (1985) 3(C) C.L.R. 1680,

30

Papaleontiou v. Educational Service Commission (1987) 3(B) C.L.R. 1341,

Kazamias v. Republic (1982) 3 C.L.R. 239,

35

Adamides v. Republic (1982) 3 C.L.R. 343,

Kontemeniotis v. Cyprus Broadcasting Corporation (1982) 3 C.L.R. 1027,

40

Karatsi v. Republic (1984) 3(A) C.L.R. 488,

Makrides and Another v. Republic (1984) 3(A) C.L.R. 677.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Κούρη, Δ.), που δόθηκε στις 14 Ιουλίου, 1986 (Αριθμός Προσφυγής 641/83) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του εφεσεύοντα εναντίον της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία τερματίστηκε ο διορισμός του ως Διευθυντή του Κυπριακού Οργανισμού Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας.

5

A. Αγγελίδης, για τον Εφεσεύοντα.

10

A. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult. 15

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον Δικαστή Γ.Μ. Πική.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον πρωτόδικης απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του Στέλιου Βασιλείου (του εφεσεύοντα) εναντίον της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία τερματίστηκε ο διορισμός του ως διευθυντή του Κυπριακού Οργανισμού Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας (N.68/75). Αποφασίστηκε, πρώτον, ότι η εξουσία για διορισμό σε δημόσια θέση συνεπάγεται και εξουσία για τερματισμό του διορισμού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του περί Ερμηνείας Νόμου Κεφ. 1· συνεπώς αποφασίστηκε ότι το Υπουργικό Συμβούλιο είχε εξουσία να τερματίσει το διορισμό. Δεύτερον, η επίδικη απόφαση κρίθηκε ότι δεν ήταν εκτελεστή επειδή άφησε ανεπληρέαστη τη θέση και υπόσταση του εφεσεύοντα στη Δημόσια Υπηρεσία. Επομένως το αντικείμενο της προσφυγής δεν μπορούσε να αναθεωρηθεί στα πλαίσια του άρθρου 146 του Συντάγματος.

20

25

30

35

Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι ο διορισμός του εφεσεύοντα στη θέση του διευθυντή έγινε μέσα στο πλαίσιο και σε συνάρτηση με την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης του Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας που κατείχε στη Δημόσια Υπηρεσία. Ο διορισμός έγινε μετά από πρόταση του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας, στο οποίο υπηρετούσε. Το σχέδιο υπηρεσίας που ρυθμίζει τα καθήκοντα του λειτουργού βιομηχανίας ορίζει μεταξύ άλλων ότι ο κάτοχος της θέσης θα έχει ευθύνη για τη διεύθυνση και λειτουργία του Οργανισμού Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας, καθήκον για την

40

εκπλήρωση του οποίου καθίσταται υπόλογος στον Διευθυντή Βιομηχανίας, τον υπεύθυνο του τμήματος στο οποίο ανήκει η θέση:

- 5 Τεκμηριώνεται από την πρόταση στο Υπουργικό Συμβούλιο για το διορισμό του εφεσείοντα στη θέση του Διευθυντή ότι η σύσταση έγινε ως επακόλουθο του διορισμού του στη θέση του Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας, χάριν της ευχερούς εκπλήρωσης των καθηκόντων του. Η εισήγηση του Υπουργείου αποτέλεσε τον
- 10 λόγο για το διορισμό όπως προκύπτει από την υιοθέτηση της πρότασης από το Υπουργικό Συμβούλιο. Ο διορισμός του και πάλιν τερματίστηκε μετά από πρόταση του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας όταν ο εφεσείων έπαυσε να κατέχει τη θέση του Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας και η επίβλεψη της λειτουργίας του Οργανισμού Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας έπαυσε να
- 15 αποτελεί μέρος των καθηκόντων του. Σε αντικατάσταση του εφεσείοντα διορίστηκε ο κ. Π. Κουτουρούσιης, ο Διευθυντής Βιομηχανίας, μέχρις ότου πληρωθεί το κενό που δημιουργήθηκε με την ακύρωση του διορισμού του εφεσείοντα στη θέση του Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας. Ο διορισμός του τερματίστηκε μετά την
- 20 απόφαση του Δικαστηρίου (28.3.85) που εκδόθηκε σε προσφυγή που είχε ασκήσει κατά του διορισμού του ο ανθυποψήφιος του για τη θέση του Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας Ιωάννης Καρής (προσφυγή 309/83).
- 25 Ο δικηγόρος του εφεσείοντα εισηγήθηκε ότι η συνάφεια και η συνάρτηση των καθηκόντων του Διευθυντή του Οργανισμού με τα καθήκοντα του εφεσείοντα στη Δημόσια Υπηρεσία δεν εξουδετέρωναν τον αυτοτελή χαρακτήρα της πράξης διορισμού του, η οποία διέυρινε τα καθήκοντα του εφεσείοντα και επαύξησε το κύρος του. Ο
- 30 τερματισμός του διορισμού του, τον αποστέρησε από τα κτηθέντα και είχε απτές επιπτώσεις στην υπόστασή του. Κατά συνέπεια εισηγήθηκε ότι η πράξη ήταν εκτελεστή, παρόλο που ο εφεσείων δεν αποστερήθηκε με τον τερματισμό του διορισμού του οποιουδήποτε οικονομικού οφέλους. Προς υποστήριξη της επιχειρηματολογίας
- 35 του, ο δικηγόρος του εφεσείοντα έκαμε αναφορά στις υποθέσεις **Zavros v. District Officer Paphos** (1986) 3 C.L.R. 44· **Frangoulides and Another v. Republic** (1985) 3(C) C.L.R. 1680· **Papaleontiou v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 1341 και ιδιαίτερα στις αποφάσεις στις υποθέσεις **Kazamias v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 239 και **Adamides v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 343. Οι αποφάσεις στην **Kazamias και Adamides** βεβαιώνουν την αρχή η οποία είναι γενικά παραδεκτή ότι τυγχάνουν εφαρμογής οι κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης στη
- 40 λήψη αποφάσεων διοικητικών οργάνων που έχουν πειθαρχικό ή τιμωρητικό χαρακτήρα. Οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν και το δι-

καίωμα ακρόασης πριν τη λήψη της απόφασης. Κατ' αναλογία και στην προκείμενη περίπτωση εισηγήθηκε ο δικηγόρος του εφεσείου να έπρεπε να είχε δοθεί η ευκαιρία και στον αιτητή να ακουστεί πριν τον τερματισμό των υπηρεσιών του. Η εισήγηση παραγωνρίζει ότι ο τερματισμός των υπηρεσιών του εφεσείου δεν είχε τιμωρητικό χαρακτήρα καθώς και την αρχή ότι στη λήψη καθαρά διοικητικών αποφάσεων ή μέτρων δεν υποχρεούται η διοίκηση να ακούσει τον επηρεαζόμενο πριν τη λήψη ή διαμόρφωση της απόφασης *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027. (Βλέπε επίσης *Karatsi v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 488).

Το Πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι ο τερματισμός των υπηρεσιών του εφεσείου άφησε αμετάβλητη τη θέση και υπόστασή του στη Δημόσια Υπηρεσία. Ουσιαστικά ο διορισμός του στη θέση του Διευθυντή αποτελούσε πτυχή των καθηκόντων της θέσης του Ανώτερου Λειτουργού Βιομηχανίας και ο τερματισμός του διορισμού συνακόλουθο της παύσης του (μετά την ακύρωση του διορισμού του) από τη θέση εκείνη. Όπως σωστά υποδεικνύεται με αναφορά στην απόφαση *Makrides and Another v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 677 το Υπουργικό Συμβούλιο δεν έχει αρμοδιότητα για το διορισμό ή προαγωγές στη Δημόσια Υπηρεσία. Το αρμόδιο όργανο είναι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας.

Η κατάληξη του Πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η επίδικη απόφαση δεν υπόκειται σε αναθεωρητικό έλεγχο είναι ορθή. Και αν ακόμα παρεχόταν η ευχέρεια για αναθεώρηση της πράξης, το αποτέλεσμα δε θα ήταν διαφορετικό. Μετά την ακύρωση του διορισμού του εφεσείου η επίβλεψη της διεύθυνσης και λειτουργίας του Κυπριακού Οργανισμού Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας, έπαινε να αποτελεί μέρος των δημοσιούπαλληλικών του καθηκόντων. Η απόφαση για τον τερματισμό των υπηρεσιών του, ήταν όχι μόνο λογικά εφικτή, αλλά αναπόφευκτη.

Η έφεση απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.